

جزوه حقوق مدنی 5 با فرمت پی دی اف

[برای دانلود جزوه کامل اینجا کلیک کنید](#)

نمونه متن جزوه:

منظور از عبارت "مفروضاً به تساوی باشد" در ماده فوق به این معنی است که مال به صورت مادی تعیین شده و در سهم هر یک از وراث مساوی داده شده باشد.

در مثال فوق فرض کنید 3 عدد فرش به 3 نفر ورثه داده شده باشد. در این صورت هر 3 فرش از وراث گرفته و به صاحب آنها عودت داده میشود و خللی در تقسیم صورت نمیگیرد.

ظهور عیب

ماده 133 قانون مدنی مقرر میکند که: "هر گاه در حصه یک یا چند نفر از شرکا عیبی ظاهر شود که در حین تقسیم عالم به آن نبوده، شریک یا شرکای مزبور حق دارند تقسیم را بهم بزنند".

1. ماده 131 قانون مدنی: هر گاه بعد از تقسیم معلوم شود که قسمت به غلط واقع شده است تقسیم باطل می شود.

11

تزام قاعده لاضرر و قاعده تسلیط در عقد شرکت

در عقد شرکت دو قاعده لاضرر و تسلیط با هم التزام پیدا میکنند. قانون مدنی در مقام التزام بین قاعده لاضرر و قاعده تسلیط، قاعده لاضرر را بر قاعده تسلیط حاکم میداند. به مانند ماده 131 قانون مدنی¹ که صراحتاً به آن اشاره نموده است. فرض کنید چند نفر موتور آبی را به صورت مشاع مالک باشند. یکی از شرکاء در تعمیر و نگهداری آن مشارکت نکند. و نه هزینه تعمیر را بپردازد و نه پولی بدهد. در این مورد شخص مورد نظر اعمال قاعده تسلیط میکند. ولی موجب ضرر سایر شرکاء میشود. در این مثال قاعده تسلیط با قاعده لاضرر التزام پیدا میکند. قانون مدنی در این مورد مقرر میدارد - حاکم میتواند شخص مورد نظر را اجبار به تنقیه و تعمیر کند. اگر تنقیه و تعمیر ممکن نبود او را اجبار به بیع و یا اجاره سهمش میکند.

وجود حق ارتفاق در مال مشترک

ممکن است در مال مشترک حق ارتفافی وجود داشته باشد. حق ارتفاق در مال مشترک مانع تقسیم آن مال نخواهد شد و بعد از تقسیم تمام قسمتها از حقوق ارتفافی سابقه برخوردار خواهد بود.

تقسیم حق دینی همراه با مال مشاع

اگر مال غیر در بین مال مشترک تقسیم شده باشد، چنین تقسیمی صحیح است و طلبکار میتواند ابتدئاً به هر یک از وراث، نسبت به سهامالارث آنان رجوع کند و اگر برخی از وراث به علت اعسار قادر به پرداخت نباشند، طلبکار میتواند برای سهم معسر، به وراث دیگر رجوع کند¹. البته هر یک از وراث، حداکثر تا میزانی میتوان رجوع کرد که ارث بردهاند³.

موارد ممنوعیت قانونی اجبار به تقسیم

1. ماده 131 قانون مدنی: کسی نمی تواند در ملک خود تصرفی کند که مستلزم تضرر همسایه شود مگر تصرفی که به قدر متعارف و برای رفع حاجت یا رفع ضرر از خود باشد.

1. ماده 131 قانون مدنی: هر گاه ترکه میت قبل از ادا دیون تقسیم شود و یا بعد از تقسیم معلوم شود که بر میتدینی بوده است طلبکار باید به هر یک از وراثت به نسبت سهم او رجوع کند و اگر یکی از وراثت، معسر شده باشد طلبکار می تواند برای سهم معسر یا معسرین نیز به وراثت دیگر رجوع کند.

3. ماده 111 قانون امور حسبی: ورثه ملزم نیستند غیر از ترکه چیزی به بستانکاران بدهند.....

1- زمانی که قانوناً تقسیم ممکن نباشد. مانند مال موقوفه

1- تقسیم متضمن از مالیت افتادن قسمتی از مال باشد.

3- زمانی که اجبار به تقسیم به یکی از شرکاء ضرری وارد کند. اگر شریک توافق کند، اشکالی ایجاد نمیشود. در صورت بروز ضرر، بدون توافق شریک، اجبار به تقسیم ممنوع است.

عقد ودیعه^۵

ودیعه عقدی است که به موجب آن یک نفر مال خود را به دیگری میسپارد برای آنکه آن را مجاناً نگه دارد¹.

اصطلاحات عقد ودیعه

مودع: مالکی است که مال را در اختیار دیگری قرار میدهد. ودیعه گذار مُستودع: شخصی که مال را نگهداری میکند. و دیعه گیر (امین) مال و دَعی: مال موضوع ودیعه و ویژگیهای عقد ودیعه

عقد ودیعه یک عقد جایز، عهدی، غیر معوّض و رضایی میباشد.

شرایط مودع و مستودع

اصولاً شخص مالک یا قائم او یا کسی که از جانب مالک اذن دارد (نماینده)، میتواند مال را به امانت بگذارد. شخص (مودع) و مستودع باید اهلیت داشته باشند. اهلیت لازم، اهلیت است که در امور مالی شرط میباشد (بلوغ، عقل و رشد). در عقود جایز اهلیت در دو مرحله، انعقاد عقد و بعد از عقد بررسی میشود. ضمانت اجرای عدم وجود اهلیت در حین انعقاد عقد جایز، قبلاً بررسی گردیده است. حجر حادث بعد از انعقاد عقد جایز، آن را مضمحل ماده 953 قانون مدنی میکند و موجب انفساخ عقد میگردد. با توجه به اینکه عقد ودیعه، عقدی جایز میباشد، اهلیت طرفین آن نیز، در دو مرحله انعقاد عقد و بعد از عقد بررسی میگردد.